

Linda K. Burton
Apuyhdistyksen ylijohtaja

On niitä, jotka kamppailevat joka päivä haasteiden kanssa. Tarjotkaamme heille huolenpitoamme ja ojentakaamme auttava käsi. Kun pidämme huolta toisistamme, meitä siunataan.

Muistakaamme vanhuksia ja niitä, jotka ovat liikuntarajoitteisia. Kun varaamme aikaa käydä heidän luonaan, he tietävät, että heitä rakastetaan ja arvostetaan. Noudattakaamme velvoitetta auttaa heikkoja, nostaa hervonneita käsiä ja vahvistaa voimattomia polvia.¹

Olkaamme rehellistä ja nuhteetonta kansaa, joka pyrkii tekemään oikein kaikkina aikoina ja kaikissa olosuhteissa. Olkaamme Kristuksen uskollisia seuraajia, esimerkkejä vanhurskautesta, jotta voimme loistaa maailmassa ”kuin tähdet taivaalla”².

Veljeni ja sisareni, minä kiitän teitä siitä, että rukoilette puolestani. Teidän rukouksenne vahvistavat minua ja kohottavat minua, kun pyrin koko sydämeistäni ja voimastani tekemään Jumalan tahdon ja palvelemaan Häntä ja palvelemaan teitä.

Lähtiessämme tästä konferenssista pyydän taivaan siunauksia teille jokaiselle. Toivon teidän, jotka olette poissa kotoa, palaavan sinne turvallisesti ja huomaavan, että kaikki on kunnossa. Pohtikaamme kaikki kuulemiamme totuuksia, ja auttakoot ne meitä tulemaan vieläkin urhoollisemmiksi opetuslapsiksi kuin olimme tämän konferenssin alkaessa.

Kunnes taas kohtaamme puolen vuoden kuluttua, pyydän Herran siunauksia teidän päällemme ja tosiaan kaikkien meidän päällemme, ja teen sen Hänen pyhässä nimessään, Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme ja Vapahtajamme, nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. OL 81:5.
2. Fil. 2:15.

Valmistautuneet tavalla, jollaista ei ollut koskaan tunnettu

Valmistautukaamme kelvollisesti saamaan pelastavat toimitukset pisara pisaralta ja pitämään niihin kuuluvat liitot koko sydämeistämme.

Kun nuorin tyttäreemme palasi ensimmäisen koulupäivänsä jälkeen kotiin, kysyin: ”Miten koulu meni?”

Hän vastasi: ”Se meni hyvin.”

Kun seuraavana aamuna herätin häntä kouluun, hän kuitenkin laittoi kätensä puuskaan ja esitti lujasti: ”Minähän jo kävin koulussa!” Ilmiselvästikään en ollut *valmistanut* häntä eli selittänyt, että kouluun meneminen ei ole kertaluonteinen tapahtuma vaan että hänen odotettiin menevän kouluun viitenä päivänä viikossa monta, monta vuotta.

Kun mietimme valmistautumisen periaatetta, kuvitelkaapa seuraava kohta. Olette istumassa temppelein selestisessä huoneessa ja huomaatte useita morsiamia ja sulhasia, jotka kunnioittavasti ohjataan sisään ja ulos heidän odottaessaan vihkimistä ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Eräs morsian astuu selestiseen huoneeseen käsi

kädessä rakkaimpansa kanssa. Hänellä on yllään vaatimaton mutta kaunis temppelepuku, ja hänen kasvoillaan on tyyni, rauhallinen, lämmin hymy. Hänen ulkoinen olemuksensa on huoliteltu muttei huomiota herättävä. Hän käy istumaan, vilkaisee ympärilleen, ja sitten yhtäkkiä hänet valtaa syvä liikutus. Näyttää siltä, että hänen kyyneleensä kumpuavat siitä ihmetyksestä ja kunnioituksesta, jota hän tuntee sekä sitä paikkaa kohtaan, jossa hän on, että sitä pyhää toimitusta kohtaan, joka odottaa häntä ja hänen elämänsä rakkautta. Hänen käyttöksensä tuntuu viestivän: ”Kuinka kiitollinen olenkaan siitä, että saan olla Herran huoneessa tänään, valmiina aloittamaan iankaikkisen matkan rakkaan iankaikkisen kumppanini kanssa!” Hän näyttää olevan *valmistautunut* paljon muuhunkin kuin vain yhteen tapahtumaan.

Soma teini-ikäinen tyttärentyttäreemme jätti hiljattain tyynyni päälle

minulle viestin, jossa luki muun muassa näin: ”Yksi asia, jonka olen huomannut temppeleihin mennessäni, on se rauhallinen, rakastava henki, joka siellä vallitsee. – Ihmiset voivat mennä temppeleihin saamaan innoitusta.”¹ Hän on oikeassa. Temppeleissä voimme saada innoitusta ja ilmoitusta – ja myös voimaa selviytyä elämän vastoinkäymisistä. Se, mitä hän oppii temppeleistä, kun hän osallistuu johdonmukaisesti vieden omien sukulaisten nimiä temppeleihin sekä menee kastettavaksi ja konfirmoitavaksi, valmistaa häntä saamaan lisää temppeletoimituksia, liittoja ja siunauksia sekä itselleen että niille, jotka ovat verhon toisella puolella.

Vanhin Russell M. Nelson on opettanut: ”Kun temppeleitä valmistetaan kansaa varten, niin kansan pitää valmistautua temppeleitä varten.”²

Kun jälleen luen Mormonin kirjasta sotapäällikkö Moronista, saan muistutuksen siitä, että yksi Moronin suurimpia saavutuksia oli se, kun hän valmisti huolella nefiläisiä vastustamaan lamanilaisten pelottavaa sotajoukkoa. Hän valmisti kansaansa niin hyvin, että meille kerrotaan: ”Katso, heidän [lamanilaisten] mitä suurimmaksi hämmästykseseen [nefiläiset] *olivat valmistautuneet heidän varalleen tavalla, jollaista ei ollut koskaan tunnettu.*”³

Tuo ilmaus ”olivat valmistautuneet – tavalla, jollaista ei ollut koskaan tunnettu”, kiinnitti todellakin huomioni.

Kuinka me voimme valmistautua paremmin pyhiin

temppelesiunauksiin? Herra on opettanut: ”Ja vielä, minä annan teille mallin kaikkeen.”⁴ Tarkastelkaamme erästä pyhien kirjoitusten antamaa mallia, joka auttaa meitä valmistautumaan hyvin. Moronin valmistautumiseen vihollista vastaan tarvittiin johdonmukaista ja uskollista uutteruutta, ja tämä malli edellyttää samaa.

En tunnu koskaan kyllästyvän siihen kauniiseen vertaukseen, jonka Vapahtaja kertoi viidestä viisaasta ja viidestä tyhmästä morsiusneidosta. Vaikka tämä vertaus viittaa valmistautumiseen Vapahtajamme toista tulemistä varten, voisimme myös verrata sitä valmistautumiseen temppelesiunauksiin, jotka voivat olla hengellinen juhla-ateria niille, jotka ovat valmistautuneet hyvin.

Evankeiumissa Matteuksen mukaan kerrotaan näin:

”Silloin taivasten valtakunta on oleva tällainen. Oli kymmenen morsiusneitoa, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät sulhasta vastaan.

Viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta. –

Viisaat – ottivat lampun lisäksi mukaansa öljyastian.

Kun sulhanen viipyi, heitä kaikkia alkoi väsyttää ja he nukahtivat.

Mutta keskellä yötä kuului huuto: ”Ylkä tule! Menkää häntä vastaan!”

Silloin kaikki morsiusneidot heräsivät ja panivat lamppunsa kuntoon.

Tyhmät sanoivat viisaille: ”Antakaa meille vähän öljyä, meidän lamppumme sammuvat.”

Mutta viisaat vastasivat: ”Emme me voi, ei se riitä meille kaikille. Menkää ostamaan kauppiailta.”

Mutta kun he olivat ostamassa öljyä, sulhanen tuli. Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häätaloon, ja ovi suljettiin.

Jonkin ajan kuluttua toisetkin saapuivat sinne ja huusivat: ”Herra, Herra, avaa meille!”

Mutta hän vastasi: ”Totisesti, minä en tunne teitä.”⁵

En usko, että on ketään – varsinkin niiden joukossa, joilla on lempeä sydän – joka ei tuntisi murhetta niiden tyhmien neitokaisten vuoksi. Ja jotkut meistä haluavat vain sanoa muille: ”Mitä jos vain jakaisitte muille, niin kaikki voivat olla onnellisia?” Mutta miettikääpä asiaa. Tämä on kertomus, jonka Vapahtaja kertoi, ja juuri Hän nimitti viittä heistä ”viisaaksi” ja viittä heistä ”tyhmäksi”.

Kun tarkastelemme tätä vertausta mallina temppeleihin valmistautumiselle, miettikääpä näitä erään myöhempien aikojen profeetan sanoja hänen opettaessaan: ”Hengellisen valmiuden öljyä ei voi antaa muille.”⁶ Presidentti Spencer W. Kimball on selventänyt, miksi nämä viisi ”viisasta” nuorta naista eivät voineet antaa öljyä lampuistaan niille, jotka olivat ”tyhmiä”. Hän sanoi: ”Osallistuminen sakramenttikokoukseen lisää öljyä lamppuihimme pisara pisaralta vuosien mittaan. Paastoaminen, perherukous, kotiopetus, ruumiillisten halujemme hillitseminen, evankeiumin saarnaaminen, pyhien kirjoitusten tutkiminen, jokainen antautuksellinen ja kuuliainen teko on öljyymme lisätty pisara. Ystävälliset teot, uhrien ja kymmenysten maksaminen, siveelliset ajatukset ja teot – myös nämä lisäävät suuresti sitä öljyä, jolla me keskiväylällä voimme täyttää tyhjentyneet lamppumme.”⁷

Näettekö tämän valmistautumisen mallin – pisara pisaralta – joka voi auttaa meitä, kun mietimme, kuinka voisimme olla uutterampia valmistautuessamme saamaan pyhät toimitukset itsellemme ja muiden puolesta? Mitä muita pieniä ja yksinkertaisia asioita voisimme tehdä lisätäksemme kallisarvoisia hengellisiä öljypisaroita valmistautumisen lamppuihimme?

Vanhin Richard G. Scott on opettanut meille: ”Henkilökohtainen kelvollisuus on välttämätön vaatimus, jotta voi nauttia temppelin siunauksista. – Kelvollisen luonteen muovaaminen tapahtuu parhaiten elämällä niin, että tekee johdonmukaisesti oikeita valintoja Mestarin opetusten mukaisesti.”⁸ Rakastan sanaa *johdonmukainen*. Johdonmukaisuus tarkoittaa sitä, että on vakaa, jatkuva ja luotettava. Miten suurenmoinen kuvaus kelvollisuuden periaatteesta!

Raamatun sanastossa meille muistutetaan: ”Vain koti on verrattavissa temppeliin pyhydessä.”⁹ Sopiiko kotimme tähän kuvaukseen? Eräs kultainen nuori nainen seurakunnassamme tuli äskettäin käymään luonamme. Koska tiesin, että hänen veljensä oli juuri palannut lähetystyöstä, kysyin häneltä, miltä hänestä tuntui saada veli jälleen kotiin. Hän sanoi, että se oli hienoa, mutta toisinaan veli pyysi, että musiikin voimakkuutta voisi säätää pienemmälle. Nuori nainen sanoi: ”Eikä se edes ollut mitään *huonoa* musiikkia!” Aika ajoin meidän ehkä kannattaa arvioida itseämme varmistuaksemme, että kotimme on paikka, jossa meitä valmistetaan tuntemaan Hengen vaikutusta. Kun luomme kodistamme paikan, jonne Henki on tervetullut, me olemme valmiimpia tuntemaan olomme kotoisammaksi, kun astumme Herran huoneeseen.

Kun valmistaudumme kelvollisesti menemään temppeliin ja olemme

uskollisia temppeliliitoille, Herra suo meille lukuisia siunauksia¹⁰. Hyvä ystäväni Bonnie Oscarson käänsi hiljattain erään pyhien kirjoitusten kohdan aivan toisin päin sanoessaan: ”Jolta paljon vaaditaan, sille paljon enemmän annetaan.”¹¹ Olen täsmälleen samaa mieltä! Koska menemme temppeliin saamaan *iankaiikkisia* siunauksia, meidän ei pitäisi yllättyä siitä, että kelvollisuus niiden siunausten saamiseen edellyttää korkeampaa mittapuuta. Vanhin Nelson on edelleen opettanut: ”Koska temppeli on Herran huone, Hän on asettanut sisäänpääsyvaatimukset. Menemme sisään Hänen vierainaan. Temppelisuosituksen saaminen on mittaamattoman arvokas etuoikeus ja käsin kosketeltava merkki kuuliaisuudesta Jumalaa ja Hänen profeettojaan kohtaan.”¹²

Maailmanluokan urheilijat ja yliopistossa väitöskirjaa tekevät

opiskelijat ovat käyttäneet valmistautumiseen tunteja, päiviä, viikkoja ja kuukausia, jopa vuosia. Heiltä vaaditaan päivittäisiä valmistautumisen pisaroita, jotta he voivat päästä huipulle. Samalla tavoin niiden, jotka haluavat tulla kelvollisiksi korotukseen selestisessä valtakunnassa, odotetaan elävän kuuliaisuuden korkeamman mittapuun mukaan, joka tulee osoittamalla kuuliaisuuden hyvettä päivä päivältä ja pisara pisaralta.

Kun me johdonmukaisesti ja uutterasti lisäämme öljyä hengellisiin lamppuihimme pisara pisaralta tekemällä näitä pieniä ja yksinkertaisia asioita, niin meidän lamppumme voivat olla kunnossa ja palavia¹³ ja me olemme valmistautuneet hämmästyttävällä tavalla. Suloinen mieheni, joka on vaaranjohtaja, mainitsi hiljattain,

että hän pystyy miltei aina sanomaan, milloin joku on valmistautunut ja kelvollinen menemään temppeliin, koska tullessaan pyytämään temppelisuositusta ”he valaisevat huoneen”.

Kirtlandin temppelein vihkimisrukouksessa profeetta Joseph Smith pyysi Herralta, ”jotta kaikki ihmiset, jotka astuvat Herran huoneen kynnyksen yli, tunsivat sinun voimasi, – – että he kasvaisivat sinussa ja saisivat Pyhän Hengen täyteyden – – ja valmistautuisivat saamaan kaiken tarpeellisen”¹⁴.

Rukoukseni on, että temppeliin meneminen on meille paljon enemmän kuin vain yksittäinen tapahtuma. Valmistautukaamme kelvollisesti saamaan pelastavat toimitukset pisara pisaralta ja pitämään niihin kuuluvat liitot koko sydämeistämme. Tiedän, että kun teemme niin, meistä tulee kelvollisia saamaan Pyhän Hengen täyteyden ja Herran voiman luvatut siunaukset kotiimme ja henkilökohtaiseen elämäämme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Henkilökohtainen viesti Aydia Kaylie Melolta Linda K. Burtonille, 31. elokuuta 2014.
2. ”Valmistautukaa temppelein siunauksiin”, *Liahona*, lokakuu 2010, s. 41.
3. Alma 49:8, kursivointi lisätty; ks. myös jakeet 6–7.
4. OL 52:14.
5. Matt. 25:1–2, 4–11; JST, Matthew 25:12, alaviite a.
6. Marvin J. Ashton, ”Hätätila”, *Konferenssi-raportit 1973–1975*, s. 102.
7. *Faith Precedes the Miracle*, 1972, s. 256.
8. Ks. ”Temppelisiunausten vastaanottaminen”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 29.
9. Bible Dictionary, ”Temple”.
10. Ks. OL 104:2.
11. ”Suuria odotuksia”, seminaarien ja uskontoinstituuttien satelliittilähetyt, 5. elokuuta 2014; lds.org/broadcasts; ks. myös Luuk. 12:48; OL 82:3.
12. Ks. ”Henkilökohtainen valmistautuminen temppelisiunauksiin”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 38.
13. Ks. OL 33:17.
14. OL 109:13, 15.

Jean A. Stevens

ensimmäinen neuvonantaja Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

Jumalan liittotyttöä

Kun Jumalan tyttäret keskittyvät temppeliin ja pyhiin liittoihinsa, Jumala voi lähettää siunauksia henkilökohtaisin ja voimallisin tavoin.

Rakkaat sisaret, tervehdin teitä tuntien suurta rakkautta. Juuri nyt, missä olettekin maailmassa, toivon, että tunnette Herran rakastavan juuri teitä ja Hengen todistavan sydämeellenne tämän ihanan kuoron juuri laulamasta sanomasta. Lisään oman todistukseni äänen heidän todistukseensa: tiedän, että Lunastajani elää ja että Hän rakastaa meitä jokaista.

Tänä iltana kokoonnumme yhteen Jumalan liittotytteinä. Ikämme, olosuhteemme ja persoonallisuutemme eivät pysty erottamaan meitä, koska ennen kaikkea me olemme Hänen. Olemme sitoutuneet muistamaan aina Hänen Poikansa.

Tuon yksittäisen lupauksen voima painui sydämeeni kolme viikkoa sitten, kun osallistuin erääseen kastetilaisuuteen. Edessäni oli kahdeksan kaunista lasta, jotka istuivat kunnioittavasti ja innokkaasti odottaen, sillä viimeinkin heidän erityinen päivänsä oli koittanut. Mutta kun katsoin heidän aurinkoisia kasvojaan, en nähnyt vain lapsiryhmää. Sen sijaan näin heidät sellaisina kuin uskon Herran näkevän heidät – yksilöinä. Näin Emman, Sophian, Ianin, Loganin, Adenin, Williamin, Sophien ja Micahin. Jokainen kasteenliitto solmitaan yksi kerrallaan. Jokainen heistä valkoisiin pukeutuneena oli valmis

ja halukas koko 8-vuotiaan sydämeensä solmimaan ensimmäisen liittonsa Jumalan kanssa.

Muistelkaa omaa kastepäivääne ja kuvitelkaa se mielessänne. Muistattepa sitten monia yksityiskohtia tai vain muutaman, yrittäkää nyt tuntea sen liiton merkitys, jonka olette henkilökohtaisesti tehneet. Teitä puhuteltiin omalla nimellänne, sitten teidät upotettiin veteen ja te nousitte vedestä Jumalan tyttärenä – liittotytteinä, joka halusi tulla kutsutuksi Hänen nimensä mukaan ja lupasi seurata Häntä ja pitää Hänen käskynsä.

